

بابای کوچه

روز و شب آرام جارو می‌کند
کوچه را با جاروی دسته بلند
می‌برم روزی به همراه پدر
من برایش چای بایک حبه قند

دوست دارد هر کجا باشد تمیز
آسمان لبخند می‌پاشد به او
گاه گاهی خستگی در می‌کند
می‌خرد از دوره گردی یک لبو

من از او متشرم چون سال‌هاست
کار کرده در بهار و در خزان
کوچه‌ی زیبایمان مدیون اوست
هست ببابای عزیز کوچه‌مان

مرضیه تاجری

کیانا میرزا

